

پروژه همه جانبه کاهش خطرات آفات و حوادث

خلاصه پروژه

افغانستان متأثر از آفات طبیعی بوده که باعث تلفات جانی و مالی میگردد. در دهه های گذشته این امر باعث مشکلات زیاد از جمله ناامنی مواد غذایی و کوچیدن اجباری مردم از مناطق آسیب دیده گردیده است. بین سالهای 1970 و 1998 در حدود 57 مصیبت بزرگ برای این کشور وارد گردیده است. آسیب پذیری در مقابل خطرات حوادث و آفات به صورت چشمگیر افزایش یافته است، چون به دلیل چندین سال درگیری ظرفیت مقابله با آن کاهش یافته است.

از سال 2003 به این طرف جمهوری اسلامی افغانستان در مشارکت با موسسات ملل متحد و سایر ارگان های انکشافی اسناد پالیسی عمده مانند چهارچوب مدیریت حوادث، استراتژی ملی مدیریت حوادث، برنامه ملی مدیریت حوادث و غیره را انکشاف داده است. کمیسیون ملی مدیریت حوادث تحت رهبری رئیس جمهور ایجاد گردیده است. کارجهت انکشاف و تطبیق استراتژی ملی انکشاف افغانستان ادامه دارد. در حالیکه پیشرفت زیاد در زمینه طرح پالیسی صورت گرفته، اما تطبیق آن به نسبت نبود ظرفیت برای تطبیق موثر این پالیسی ها و برنامه ضعیف بوده است.

جهت پرداختن به این خلای ظرفیت، جمهوری اسلامی افغانستان با کمک برنامه انکشافی ملل متحد یک پروژه پنج ساله فراگیر و همه جانبه کاهش خطرات حوادث را طرح نموده است. هدف پروژه عبارت است از "کاهش سطح آسیب پذیری اجتماع در مقابل حوادث طبیعی و بشری در حد قابل اداره و توان بشر". پروژه مذکور میخواهد که با تقویت ظرفیت سیستم مدیریت حوادث به خاطر کاهش خطرات و بهتر نمودن مدیریت پاسخ و بهبود در سطح ملی، ولایت و محل به این هدف برسد.

مدت پروژه: جنوری 2007 – دسامبر 2011

مجموع بودجه شاخص: 9,811,515 دالر

بودجه غیرتمویل شده: 8,933,866 دالر

توضیحات

افغانستان کشور محاط به خشکه با حوادث و آفات طبیعی مانند زمین لرزه، لغزش زمین، برف کوچ، طوفان ریگی و سیلاب ها مییاشد. بخش اعظم کشور متأثر از اثرات ثانوی و اجتماعی خشکسالی بوده که در حدود 7 سال ادامه داشته و در سال 2005 و 2006 ختم گردید. زمستان سرد یک پدیده است که اثرات

گسترده بالای کشور میگذارد. توانایی مجتمع ها درمقابله با همچو حوادث و آفات دربهترین شرایط با مشکلات همراه بوده، اما حوادث در 30 سال اخیر مردم را خیلی ناتوان ساخته و باظرفیت و مهارت اندک رها نموده است. جنگ دوامدار نه تنها بر مردم تلفات مستقیم را وارد نموده بلکه ظرفیت مقابله دولت و همچنان اجتماع را از بین برده است.

اثرات مستقیم و ثانوی مصایب و آفات شامل تلفات جانی، زخمی شدن، تخریب و آسیب به دارایی و حاصلات، سکتگی به تولیدات و از بین رفتن معیشت، سکتگی به خدمات اساسی اجتماعی، صدمه به زیربنای ملی، خسارت به اقتصاد ملی، اثرات روانی و اجتماعی بعد از آن، تاخیر در بازسازی و تغییر در جوه اندک انکشاف ملی برای حالات اضطراری میباشد. **اجتماعات آسیب پذیر باقی خواهد ماند و موثریت و تداوم برنامه انکشافی تهدید خواهد گردید، تا اینکه روش های مدیریت خطرات حوادث به حیث عناصر جامع پلانگذاری انکشافی پذیرفته شود.**

کمیسیون ملی مدیریت حوادث مسؤولیت انسجام و رهنمایی تقویت ظرفیت مدیریت و پروسه حوادث را داشته و از اداره ملی مدیریت حوادث به حیث بازوی اجرایی و خویشت استفاده میکند. اعضای کمیسیون نمایندگی از سکتور های کلیدی نموده و در پاسخ به یک تعداد حالات اضطراری فعال بوده اند، اما تفکر در مورد کاهش خطرات و ظرفیت در سراسر حکومت هنوز هم خیلی محدود است. پلان ملی مدیریت حوادث یک روش همه جانبه مدیریت خطرات را ارائه داشته و بیان میدارد که اداره ملی مدیریت حوادث (ANDMA) "فعالیت های مدیریت حوادث را در سطح ملی انسجام مینماید". فرمان اخیر ریاست جمهوری (می 2007)، اداره ملی مدیریت حوادث را به حیث یک اداره مسؤول انسجام کلیه امور مربوط به آفات و حوادث در کشور صلاحیت داده است. اما اداره ملی مدیریت حوادث با نبود ظرفیت غرض به عهده گرفتن این مسؤولیت به صورت موثر روبرو است.

شرح پروژه

پروژه شامل انکشاف پالیسی، و تطبیق مستقیم تدابیر کاهش خطرات در سطح ملی، ولایت و محل میباشد. هدف پروژه تقویت ظرفیت ملی برای کاهش خطرات حوادث، پاسخ بهتر، و مدیریت حالت رو به بهبود بعد از حادثه میباشد. پروژه مذکور در برگیرنده چهار عنصر عمده ذیل میباشد:

عنصر 1: ارتقای ظرفیت و انکشاف مسلکی و تشکیلاتی

این عنصر یا مرکبه بازنگری تشکیلات اداره ملی مدیریت حوادث و طرز العمل کاری، بازنگری "قانون" مدیریت حوادث و انکشاف پلان کاری که فعالیت عمده این اداره را منعکس میسازد، را مورد حمایت قرار میدهد. یک برنامه انکشافی فراگیر منابع بشری برای اداره ملی مدیریت حوادث و وزارت های کلیدی انکشاف داده شده و تطبیق خواهد گردید. روند برنامه ریزی انکشافی ملی بازنگری خواهد گردید و کاهش خطرات حوادث در برنامه و پالیسی انکشافی ادغام خواهد گردید.

عنصر 2: تقویت ظرفیت اجتماع

این عنصر متمرکز به ساختار تحرک و جهندگی اجتماع از طریق شناسایی و توسعه ظرفیت بومی مقابله و تقویت سیستم سنتی هشدار دهنده قبلی خواهد بود. این عنصر به طور خاص گروه هایی که در حاشیه قرار

گرفته اند (زنان، اطفال، افراد معلول و مستمند) را به هدف تقویت ظرفیت و اعتماد آنها جهت دسترسی به یک تعداد خدمات حمایتی، به حداقل رساندن آسیب پذیری آنها به اثرات منفی که با حالات مصیب بار توام گردیده است، در نظر گرفته است. بخشی از این استراتژی کمک به اجتماعات خواهد بود تا تیم های پاسخ به حالات اضطراری، و پروژه های محلی کاهش حوادث را ایجاد نمایند. این عنصر همچنان به ادغام مدیریت حوادث در نصاب درسی مکاتب، آگاهی و آموزش مردم تمرکز دارد.

عنصر 3: تقویت سیستم مدیریت معلومات خطر

شناسایی خطرات و آسیب پذیری در درک و کاهش خطر حوادث خیلی عمده میباشد. سیستم مدیریت خطر (DMIS) که در دو ولایت به طور آزمایشی انجام شده، در تمام ولایات توسعه خواهد یافت که به کمک موارد ذیل میباشد: نقشه کشی خطرات و آسیب پذیری ها با GIS؛ ایجاد سیستم های محلی هشدار دهنده قبلی؛ تقویت شبکه های منطقوی معلومات؛ و برقرار نمودن روابط با نهادها و دانشگاه ها در منطقه.

عنصر 4: انکشاف سیستم های پاسخ

هدف این عنصر تقویت سیستم های پاسخ و میکانیزم های هماهنگی در همه سطوح میباشد. این موضوع با یک پروژه آزمایشی در کندز آغاز میگردد که به موارد ذیل کمک خواهد نمود: الف) انکشاف پلان و طرز العمل مدیریت پاسخ به حوادث در سطح ولایت؛ ب) ایجاد مرکز عملیات اضطراری برای مدیریت پاسخ؛ ج) ایجاد میکانیزم جهت کمک های ملی و بین المللی برای پاسخ موثر به حوادث.